

[Johs. Christiansen.]

at det var en ganske interessant Form, den højtærede Minister gav sit Svar paa mit Spørgsmaal vedrørende Hr. Carsten Høeg. Jeg forstaaer efter den Form, Svaret har faaet, at der paa et eller andet Tidspunkt imellem Rigsadvokatens to Resolutioner har foreligget en Indgriben, en Henvendelse af en eller anden Art fra Professor Carsten Høeg i denne Sag.

Dernæst vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at jeg synes, det er ejendommeligt, at man efter at have haft 8 Maaneder til Sagens Forberedelse til Forundersøgelsen, og efter at Rigsadvokaten paa Forundersøgelsens Grundlag resolverer, at der ikke skal rejses Tiltale, da finder 14 yderligere Spørgsmaal frem, som man hidtil ikke har skænket nogen Opmærksomhed, men som nu pludseligt viser sig at være af en saadan Betydning, set fra Justitsministeriets Synspunkt, at de skal danne Grundlag for et nyt Forhør, ganske vist ikke Forundersøgelsesforhør, men et Forhør foretaget af en Politivadokat.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at man ikke finder 14 nye Spørgsmaal frem — jeg kan ikke huske, om det var 14, eller hvor mange det var, det er ogsaa ligeegyldigt —, man finder ikke nye Spørgsmaal frem. I Statsadvokat Carl Madsens Indstilling nævntes der en Række Forhold, som der maaske nok kunde være Grund til at undersøge nærmere, men da Statsadvokaten ikke fandt det sandsynligt, at en Undersøgelse af disse vilde give et andet Resultat, afstod han fra at indstille, at de skulde undersøges. Saa sagde jeg — og det er mig, der har Ansvaret som den øverste Myndighed —: Jeg er ikke tilfreds med, at der staar nogle Spørgsmaal, som ikke er opklaret, og navnlig er jeg ikke tilfreds med det som det offentliges Repræsentant; jeg mener, at naar denne Sag skal afgøres, skal alt være klaret og skal være undersøgt til Bunds. Jeg bad derfor om, at disse Spørgsmaal maatte blive yderligere undersøgt, og jeg kan ikke tænke mig, at nogen egentlig vil kritisere mig derfor, hvis man tænker nøjere over det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johs. Christiansen: Det er formentlig vanskeligt at komme Sagen stort nærmere, end vi er kommet den, men jeg vil dog endnu

en Gang udtale min Forundring over, at disse 14 Spørgsmaal ikke er indgaaet i Forberedelserne til Forundersøgelsen, men at det er noget, man tager op, efter at Forundersøgelsen er sluttet og Rigsadvokaten har resolveret, hvad der skulde foretages eller ikke foretages i Sagen.

Jeg har imidlertid til Ministerens øvrige Udtalelser i Dag et Par Bemærkninger at gøre. Jeg tænker paa de Udtalelser, der vedrører Vaabnene og Vaabenkontrollen. Jeg hørte med Interesse Ministeren erklære, at man kun giver Vaabentilladelse, hvor man efter en nøje Undersøgelse finder, at der foreligger skellig Grund dertil. Det er ganske udmærket, og det er jo i øvrigt ogsaa det, Loven siger, og det siger den endogsaa ganske eftertrykkeligt. Men maa jeg have Lov til at spørge den højtærede Justitsminister: Hvad foretages der til Inddragelse af Vaaben i ulovlig Besiddelse? Hvad foretager man for at faa disse Vaaben inddraget? Det er mere det, der forekommer mig at være Problemet i hele denne Sag.

Den højtærede Minister sagde, at Borgerne vil forhaabentlig forstaa den alvorlige Risiko, de løber ved at overtræde Vaabenforbudet. Det vil Borgerne forhaabentlig. Men det vilde maaske have været af en vis Betydning, hvis man fra Administrationens Side havde gjort en Del for, at det meget stærkt blev indskærpet, at nu var Risikoen saa og saa stor for Borgerne, og nu gjaldt det om at rette sig efter Lovens Bestemmelser i saa vid Udstrækning, som det paa nogen Maade var muligt.

Til Slut vil jeg gøre den Bemærkning, at jeg gerne af den højtærede Justitsminister vilde have et Ord for, at man nu gaar i Gang med en virkelig Kontrol af Vaabnenes Tilstedeværelse, af, hvorvidt og i hvilket Omfang man ulovligt besidder Vaaben her i Landet. Navnlig vil jeg gerne have at vide, hvad man foretager sig for at komme den ulovlige Vaabenbesiddelse til Livs, for — og deri er Ministeren ganske enig med mig — som Forholdene er i Øjeblikket, løber man en stor, stor Risiko med Hensyn til Kriminalitet. Det forekommer mig, at Tilstandene er af en saadan Art, at der maa gøres noget ekstraordinært i denne Sag.

Justitsministeren (Elmqvist): Det ærede Medlem spurgte mig, hvad jeg agter at foretage mig for at faa konstateret, hvor der er Vaaben i ulovlig Besiddelse. Jeg mener, at det ærede Medlem har overhørt, hvad jeg sagde før. Jeg udtalte udtrykkeligt, at vi har udarbejdet et Udkast til en Bekendtgørelse, der foreskriver Borgerne her i